

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 4

Ročník XI.

Duben 2005

Pane, vyřkni své věčné slovo,
ať je má duše slyší!
Pane, sešli své světlo na mne, abych je spatřil!
Pane, vtiskni do mne svůj obraz,
ať si ho v sobě zachovám!
Pane, konej ve mně své skutky a dej,
ať je vždy znovu přijímám!
Amen.

*(klášter v Rheinau, 14. století)
Z němčiny přeložil Hanuš Karlach.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Ekumenická bohoslužba 18. 1. 2005 u Panny Marie Sněžné

1 Kor 3, 1 – 23

Když člověk uvěří a objeví Krista jako živého a milujícího společníka života, prožívá úžasné chvíle.

Když však člověk žije nějaký ten pátek v církvi, pak zná i mnoho z její bídy, z jejích chyb a bolestí. Už když otevřeme Písmo svaté zjistíme, že žádná doba dějin nebyla před takovou situací uchráněna. Prostě církev sestává z hříšníků.

Pavel nám v dnešním textu z 1 Kor leccos připomněl. Mluví zde k rozháraným Korintňanům, kteří se hádali a trumfovali, komu že se dostalo více z darů Ducha svatého, kteří dělali z křesťanské víry exkluzivní klub pro zasvěcené, pro ty, kteří mají hlubší moudrost. To je starý narcisistní syndrom člověka, který touží vždy znovu upozornit na sebe sama. Na to Pavel reaguje slovem o nedospělém postoji a o tom, že jsou Korintští orientováni příliš světsky. Ano, jsou stále v zajetí lidské vychytralosti, lidské úspěšnosti, lidské exkluzivity, v moudrosti, která není ochotná pálit si prsty při pomoci druhým. Mezi jejich sebevědomím a životem tak zeje hluboká propast. To také dokazují svým straněním té, či oné skupině. Nechápu, že nejde o Apolla, Petra, Pavla, ale že oni všichni slouží jedinému Kristu. On jediný je základem, na kterém stojí naše víra a celý náš život.

Dále Pavel Korintňanům i nám připomíná: „Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?“ Kdo ničí církevní obec svou vlastní „moudrostí“ a z ní vycházejícím hašteřením, je destruktivní blázen a měl by si dát pozor na Boží soud, který takovému člověku hrozí.

V závěru čteného oddílu jsme pak slyšeli: „všechno je vaše, vy však jste Kristovi.“ Je to však pravda, platí to i o nás? Patříme skutečně Kristu? Pavlovo slovo vycházelo nejspíše ze stoického úsloví, podle něhož moudrému člověku všechno patří, moudrý se nemusí dát ničím vyrušovat ze svého klidu, protože vnější svět jej nemůže nějak podstatně vzrušovat. Pavel svému slovu však dává úplně jiné zaměření – křesťanská svoboda nespočívá na člověku samém, na jeho vnitřním klidu, odstupu od věcí, ale předně na důvěře v Krista a příslušnosti k němu.

Výše zmíněná slova apoštola Pavla by nám měla pomoci relativizovat mnohé hlučné spory v našich církvích. Vždyť nesmyslné hádky ochromují naše obce, berou sílu a svazují naše nohy i ruce. Jak směšné a dýchavičné jsou často naše spory, jak nepřiměřená je častá naše hra na důležitost a kult osobnosti.

Vedle toho, že nás toto slovo může osvobodit od těchto našich slabostí, když je včas a správně pojmenujeme, tak nám toto slovo může pomoci znovu si uvědomit, na čem doopravdy záleží a že skutečným středem naší víry je Kristus, na něm stojí naše naděje v přítomnosti i budoucnosti. Jemu se otevřme a nově budujme život ve svých obcích, církvích i mezi církvemi.

farář Daniel Majer z církve Československé husitské z Prahy 10

Z FARNOSTI

Zpívání s kytarou bude opět v pondělí 4. dubna v 19:19 v Klubu. Doprovázejí Markéta a Petr Lutkovi.

Setkání s přáteli farnosti bude v úterý 12. 4. Sejdeme se na koncertě v 19:19 a po jeho skončení spolu s účinkujícími posedíme v Klubu. *L. Jirsová*

Pozvání do divadla

Ve **čtvrtek 14. dubna v 19:30 hod.** máme možnost navštívit společně divadlo Miriam ve Strašnicích. Představení **Erica-Emmanuela Schmitta Návštěvník** rozhodně za vidění stojí. Vypráví o fiktivním setkání Sigmunda Freuda s neznámým návštěvníkem... Máte-li zájem, přihlaste se na faře nebo v Klubu, kde si představení předem zaplatíte. Cena je (po slevě) 100,-Kč. (Lístky dostaneme až v divadle.) *Lucie Vorlová*

Přednáška z oboru církevní historie

Katolická církev v době národního obrození

P. Mgr. Petr Alkantara Houška OFM

v úterý 26. dubna v 19:19 v Klubu

Katecheze dospělých (křesťanů) každou středu od 19:15 do 21 hodin. Sraz je před farou v 19:05. *Simona Skřivánková*

Chcete zažít spoustu zábavy a dobrodružství?

Tak neváhejte a vydejte se s námi po stopách Marka Pola.

LETNÍ TÁBOR

farnosti při kostele Panny Marie Sněžné pro holky a kluky **od 6 do 14 let**

KDE: **sruby u Domažlic,**
příroda, koupání, lesy, 5x denně strava, pojištění
KDY: **30. 7.-13. 8. 2005**
CENA: **2480,- Kč**

Přihlášky a informace: Honza Deutsch: 241 911 233, 604 414 929

Přednáška s besedou
na téma

Děti s leukemií

PhDr. Věra Reichlová

(dětská onkologie v Motole)

ve čtvrtek 7. dubna v 19:19 v Klubu

Benefiční koncert

členů Státní opery Praha

ve prospěch dětské onkologie v Motole

v úterý 12. dubna 2005 v 19:19 v kostele Panny Marie Sněžné

Vstupné dobrovolné

V prosinci 2004 se konal v našem kostele benefiční koncert „AVE MARIA“. V lednu 2005 pozval spoluorganizátor koncertu pan Radosa několik lidí z farnosti, aby se zúčastnili předávání 4 500 Kč (vstupné) na dětském oddělení Fakultní nemocnice Motol pro děti s onemocněním leukemií. Najednou jsem se ocitla mezi dětmi po transplantaci kostní dřeně. Je to velmi silný zážitek. Dívat se do dětských očí, které očekávají to nejkrásnější, co jim život přináší – zdraví.

Farnost Panny Marie Sněžné v tomto dobročinném projektu poskytuje chrámový prostor. Program koncertu zajišťuje pan J. J. Radosa s manželkou Danielou, která je členkou Státní opery Praha.

Ráda bych vás všechny pozvala na druhý benefiční koncert, který se koná 12. 4. v 19:19 v našem kostele. Ve čtvrtek 7. 4. bude koncertu předcházet přednáška, kde se můžeme blíže seznámit s problematikou léčení leukemie z úst psycholožky PhDr. Věry Reichlové, která na tomto oddělení s dětmi denně pracuje. S dětmi je ale v kontaktu nejen při léčbě na oddělení, ale i později s vyléčenými pacienty při různých příležitostech.

Ludmila Jirsová

PŘIPRAVUJEME

Farnost Panny Marie Sněžné pořádá

v sobotu 21. května 2005 společnou pouť na Říp.

Pojedeme vlakem do Ctiněvsí, pěšky na ŘÍP, kde bude sloužit mši svatou náš farář. Zpátky půjdeme do Roudnice nad Labem a zpět do Prahy. Podrobnosti v květnové Sněžence.

Vláda Vašků

CO NÁS ZAUJALO

Biblická hodina faráře Miloše Rejchrtu u evangelíků

Poslední dobou navštěvuji ve středu v 19:00 biblickou hodinu v evangelickém kostele u Salvátora. Je to hezké posezení s modlitbou, čtením, výkladem bible a s písničkou. Nejde o monolog pana faráře, ale je možnost ptát se a vyjádřit vlastní postřehy. Na Popeleční středu pan farář skončil dříve a přítomní se odebrali do katolického kostela Nejsvětějšího Salvátora, kde jim P. Halík udělil požehnání popelcem. Ekumenismus v praxi. Pan farář zve i další zájemce, zvláště nás od Panny Marie Sněžné. *Zdeněk Řeřicha*

Vážení čtenáři Sněžky,

ráda bych se s vámi podělila o radost, kterou mám z možnosti navštěvovat středeční katechezi pro dospělé, kterou velmi fundovaně a citlivě vede Mgr. Simona Skřivánková.

Skončilo první pololetí, a tak je možné ohlédnout se zpět. Ráda bych upřímně poděkovala bratřím františkánům z kostela P. M. Sněžné, že umožnili scházet se věřícím lidem, kterým již není 20, aby si společně osvojovali další znalosti v oblasti víry, zamýšleli se nad Písmem, postupně studovali Katechismus katolické církve a ptali se na vše, co jim není jasné, co je trápí. Jsem moc ráda, že vzniklo toto společenství. Podle nejen mého názoru je to velká pomoc lidem různého věku, povolání i zkušeností s vírou.

Moc děkuji naší katechetce za trpělivost, kvalitní přípravu všech setkání a za odpovědi na naše otázky.

Milí bratři a milé sestry v Kristu, jistě je mezi vámi více těch, kteří by rádi věděli více, a také těch, kteří si říkají 'na toto se nebudu ptát, to všichni vědí, jak budu vypadat před ostatními'. Nebojte se a přijďte mezi nás. Bude vám s námi dobře. *Marie Šatavová*

Navštívili jsme přípravu katechumenů

Blíží se Velikonoce a s nimi křest dospělých v našem kostele, a proto jsme požádali otce Michala o dovolení zúčastnit se jednoho setkání katechumenů. Sešlo se nás celkem 13 a zrovna se probíralo 6. přikázání. Po velmi obšírném výkladu se dostal prostor i na dotazy. Velmi nás překvapilo, jak se adepti na přijetí křtu velmi otevřeně ptali na různé problémy spojené se zachováváním tohoto přikázání. Představte si, že žijete dle dnešních obecných norem a ve vašem svědomí je vše v pořádku a najednou se dozvíte, že je vše špatně a musíte přesvědčit svého partnera o změně způsobu života do té doby, než

budete mít svatbu v kostele. To je problém, co! To si už asi ani my, co žijeme ve víře dlouho, možná neuvědomujeme.

Viděli jsme, jak je to obtížný a odpovědný úkol připravit dospělého na křest. Myslíme si, že je potřeba klást důraz na vhodný výběr kmotra a také jeho přípravu na tak odpovědný úkol a na doprovázení pokřtěných farním společenstvím. Také by asi bylo vhodné zapojit se do přípravy katechumenů alespoň v oblastech, které jsou nám blízké a ve kterých bychom mohli otci farářů pomoci.

Zúčastnili se a zapsali Hana Outratová a Vladimír Vašků.

Nebojte se bibliodramatu (svědectví účastnice I.)

Opravdu netuším, kolik lidí by na otázku *Co to je bibliodrama?* odpovědělo zcela správně, ale jistě by většina z vás po chvíli přemýšlení k nějaké přibližně správné odpovědi dospěla. Horší by to nepochybně bylo s otázkou *A zúčastnil by ses bibliodramatu?* Už slyším ty nejrůznější odpovědi: Copak mám herecký talent? Nerad se někde předvádím! Stydím se před druhými cokoliv říct, bojím se, že se nevyjádřím správně a udělám si ostudu! Nejsm dost pohotový a nemám dobrou představivost – vůbec nevím, jak bych reagoval, kdybych byl vyzván!

Abych už předem vyvrátila alespoň některé z podobných obav, je na čase říci něco o člověku, díky němuž máme v naší farnosti příležitost prožít a zúčastnit se bibliodramatu. Je to paní Elena Strupková, herečka a spoluzakladatelka křesťansky zaměřeného divadla Miriam, se kterou se opravdu nemáme čeho obávat. Jemná a citlivá žena, s velký darem umět se vcit'ovat, si velmi rychle získá Vaši důvěru svojí vlídností a pozorností. Zakrátko zapomenete na všechny své předchozí obavy a začnete se dokonce těšit na to, co zajímavého Vás ještě čeká. Se zájmem sledujete počínání druhých, ale i Vaše vlastní reakce Vás leckdy překvapí. Do ničeho nejste nuceni, projevujete se jen v těch chvílích, kdy sami cítíte potřebu se projevit. Nic nemusíte, ale tím, že se náhle dostanete do evangelního příběhu, máte jedinečnou příležitost pokusit se vcit'ovat do pocitů jeho jednotlivých postav. Nejste na to sami, stejně jako ani na svůj vlastní život nejsme sami.

V bibliodramatu společně prožívané příběhy, které známe z Bible, nás postupně vedou k uvědomění si toho, že i jednotlivé příběhy našich životů tvoří vlastně jediný příběh života nás křesťanů v tomto darovaném čase. Jsme propojení víc, než si uvědomujeme a připouštíme. I nás by měl Kristus spojovat tak, jak kdysi spojoval jednotlivé postavy Bible. Teoreticky možná víme, že tomu tak skutečně je, ale praxe značně zaostává. A právě bibliodrama nám může být dobrou příležitostí, jak se tomu postupně začít učit.

Hana Outratová

Co to je bibliodrama

Bibliodrama vzniklo někdy v 70. letech 20. století v evangelické církvi. Pojem bibliodrama je odvozen od slova psychodrama, kde drama znamená přehrávání určité situace, nejlépe vlastní, před skupinou a především sám sobě.

Cílem je znovuprožítí oné situace, případně její plnohodnotné psychické zpracování. Bibliodrama je jedním ze způsobů skupinové práce s biblí, ve které máme příležitost prožít, objasnit si a hlouběji přijmout určitý biblický text, biblickou skutečnost, biblickou postavu, a to prostřednictvím nejrůznějších technik a forem. Je to metoda zážitková, které se zúčastní celý člověk, tedy nejenom jeho rozum, ale také jeho emoce, jeho tělo. V bibliodramatu jde o trojí setkání, setkání s božím slovem, setkání s druhými účastníky skupiny a v neposlední řadě také setkání se sebou samými. Základními pracovními prvky je zde hra a úkol ztvárňovat. Drama se zde rodí ze setkání biblických příběhů s našimi vlastními životy. Ve světě existují různé školy a směry, které se od sebe vzájemně odlišují v přístupu k biblickému textu.

Bibliodrama má tři základní fáze, které se vzájemně prolínají: první je fáze zahřívací, ve které se snažíme oprostít od všeho, co by nás rušilo, od rušivých myšlenek a pocitů, se kterými přicházíme. Zahřívací fáze nám také pomáhá k vytvoření určité atmosféry toho (kterého) konkrétního příběhu a povzbuzuje nás k účasti na hře. Druhou fází jsou jednotlivé techniky a nakonec je to sebereflexe, kdy se ve skupině vyjadřujeme k tomu, co jsme zakusili, jak jsme to prožívali, co nás oslovilo, co se nás dotklo, a jaké poselství jsme vlastně pod povrchem textů, které jsme mnohokrát slyšeli či četli, našli pro sebe.

Elena Strupková

Bibliodrama v Kolíně 25. - 27. 2. 2005 (svědectví účastnice II.)

V bývalém kapucínském klášteře se sešla skupinka 12 lidí rozdílného věku, profesí a zájmů. To, co nás spojovalo, bylo očekávání nadcházejícího prodlouženého víkendu, který se nesl v duchu bibliodramatu. Po vzájemném představení všech členů skupinky nás naše instruktorka, Elena Strupková, seznámila s pojmem BIBLIODRAMA. Popsala nám, co můžeme od tohoto setkání očekávat a vytyčila jeho základní cíle a využití.

Při bibliodramatu se každý účastník více a více ponořuje do předváděné hry, stává se její součástí a v podstatě doplňuje cizí role svými vlastními životními zkušenostmi a pocity. Seznámili jsme se s úryvkem evangelií, kdy se Ježíš modlil se svými apoštoly v Getsemanské zahradě, doprovázeli jsme ho na křížové cestě a byli s ním po jeho zmrtvýchvstání, kdy se setkal s Marií Magdalskou. Zvolenými technikami jsme se snažili postupovat hlouběji a intenzivněji do biblického textu. Dávaly se nám do souvislostí myšlenky předložených úryvků a do příběhů byla také promítána současná životní situace

každého z nás, která se prolínala s intenzitou naší víry, ale i vzájemných mezilidských vztahů, což se nejvíce projevilo při interpretaci jednotlivých biblických pasáží. Zajímavá byla závěrečná reflexe, kdy každý sám za sebe vyjadřoval své pocity a dojmy, a kdy jsme si vzájemně sdělovali, jakým způsobem byly různé situace vnímány a prožívány. Jednotlivé techniky využitě právě v bibliodramatu nám umožnily ještě lépe zpřístupnit vnímavost biblického textu a naše mysl se nechala bezprostředně unášet tokem samovolných myšlenek, rozumová složka ustupovala pomalu do pozadí. Asi jedinou nevýhodou je nepředvídatelnost situace a výsledku. Zvládli jsme to!!

Prožili jsme pohodový a inspirativní víkend, kdy byl pro nás důležitý i prožitek vzájemného lidského společenství a my mohli otevřít dokořán své nitro - v plné kráse i ošklivosti - a nemuseli se bát projevit naše skutečné já, jak v myšlení tak i cítění. Společně strávený víkend s bibliodramatem nám přinesl vzájemné doplnění a obohacení. Milé a povzbudivé pohlazení na naší cestě...

Kateřina Oralová

Klub seniorů

Čas od času zajdu v úterý dopoledne do Klubu u Panny Marie Sněžné. Pravidelně se zde setkává 20 –30 seniorů z farnosti, kteří se zúčastní ranní mše svaté a pak se setkají v Klubu. Hned jak vejdete do Klubu, dýchne na vás příjemná atmosféra a připadáte si jako v mraveništi. Každý se snaží pomoci. Někdo vaří čaj, kávu, jiní nosí ze suterénu tácy s chlebičky (které sami připravili), jiný rovná sladké zákusky. Ti, co se zrovna neúčastní maratónu přípravy, si povídají u stolu, a tak zase věnují čas tomu druhému. Nikdo tu není sám. Je vřelá atmosféra plná úsměvů.

Po úvodní modlitbě, při které se děkuje za uplynulý týden a vzpomene se na nemocné a nepřítomné, se všichni pustí do jídla a posilní se na další bohatý program. Ten zahrnuje zprávy od jednotlivých seniorů z nejrůznějších oblastí, čtení knihy na pokračování, modlitbu desátku růžence a další příspěvky. Celý program je prokládán zbožnými i lidovými písněmi.

Je obdivuhodné, jak si všichni vzájemně naslouchají. Občas nastane situace, že někdo nedoslýchavý se dožaduje zopakování informace, ale i to se vždy taktně vyřeší. Myslím, že zde je právě vidět, kolik trpělivosti a tolerance musí být mezi lidmi, aby tak velké společenství spolu krásně strávilo více než dvě hodiny. Snad je to opravdu věkem a my trochu mladší taky budeme za pár let jiní a k druhým trpělivější, upřímnější a tolerantnější. Dík patří všem, kteří přinesou a připraví něco pro tělo, ale i těm, kteří zase sytí druhé slovem duchovním, povzbuzením i vzděláváním a informacemi z nejrůznějších oblastí, ale i těm, kteří jsou trpělivými posluchači. A tak vzniká krásná souhra bez zbytečných konfliktů. Přeji seniorům, aby jim Pán žehnal v jejich pospolitosti a vzájemném sdílení.

Ludmila Jirsová

Odpouštění (k přednášce prof. Jaro Křivohlavého v Klubu 3. 3. 2005)

Asi ne náhodou přivedlo téma odpouštění do farního klubu velké množství posluchačů, převážně střední a starší generace. S prodlužujícím se věkem totiž stále víc a více zjišťujeme, jak významnou – ba i klíčovou – roli hraje v našich vztazích právě odpouštění. Proto jsme si přišli poslechnout názory a rady moudrého a zkušeného člověka, jakým prof. Jaro Křivohlavý bezpochyby je.

Téma odpouštění není nikterak nové, vyskytuje se ve všech světových náboženstvích. Pro psychologii je to téma poměrně mladé, avšak nabývá stále většího významu. Prof. Křivohlavý nám v přehledné a dokonale vystavěné přednášce poodhrnul roušku tohoto problému, který stojí za nejedním pošramoceným vztahem. Odpouštění není jen pouhá omluva, snaha nevidět či přehlížet. Odpustit také neznamená pouze zapomenout na problém. Odpouštění není ani odškodnění, pardonování, či smířování, i když smířování je jakýmsi prvním krokem na cestě k odpouštění. Odpouštěním rozumíme dobrovolné se zřeknutí vlastního práva na negativní a netečné chování vůči člověku, který nám způsobil psychické zranění. Bůh odpouští – i já mohu odpustit, ale nikdy ne jen proto, abych dokázal, že jsem lepší. Odpouštění nám dává příležitost chovat se šlechetně a stávat se stále lepšími lidmi, což by mělo být hlavním programem života každého člověka. My, křesťané, to máme jednodušší v tom, že se můžeme opírat o krásné texty Písma svatého, modlitbou Páně počínaje a slovy sv. Pavla konče: „... a odpouštějte si navzájem!“

Hana Outratová

*Univerzitní profesor PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc. (*1925) pochází z Třebenic v Českém Středohoří. Říká, že když mu bylo 16 let, tak se hned dvakrát zamiloval: jednak do psychologie, jednak do křesťanské zvěsti. Ta mu tehdy zazněla nově. Podle jeho svědectví obě lásky "nezrezivěly". Když mu bylo 17 let, dostal se do nacistického koncentračního tábora. Později pracoval tři roky na dole Prago IV na Kladně. Patnáct let pracoval ve výzkumu psychologie práce a dalších třicet let v oboru klinické psychologie v Institutu pro další vzdělávání lékařů v Praze. Dr. Jaro Křivohlavý je ženatý.*

Jeho heslo zní: "Překážky na cestě k smysluplnému a nadějnému cíli byly, jsou a budou. Ale krize jsou příležitostmi ke zrání osobnosti a k získávání darů životní moudrosti."

Prof. Křivohlavý má za sebou mj. bohatou publikační činnost. Více informací naleznete na jeho www.krivohlavy.zde.cz

DOPORUČUJEME

Šití a stříhy pro zájemce. Před několika roky u nás v kostele pokřtěná Klára umí šít, dělat návrhy a stříhy. Je ochotna vést skupinku zájemců, zájemkyň. Kontaktujte: Klárka - tel: 775 312 223 nebo Zdeněk Řeřicha - 605 541 431.

UKŽ pořádá:

sobota 9. 4. - 10:00 - **Rodinné finance a rozpočet**, kulatý stůl s diskusí povede MgA. Magdalena Bílková Tůmová - odbornice na finanční rodinné poradenství. Tiskové středisko ČBK v budově Arcibiskupského semináře, Thákurova 3, Praha 6;

středa 20. 4. 2005 - 14:30 - **Beseda s filmovým dokumentaristou, režisérem a kameramanem Janem Špátou** nejen o filmu, Klub u Panny Marie Sněžné.

Dětský letní tábor - ZEMĚ PŘÍBĚHŮ

pro děti **od 6 do 14 let** nejen z křesťanských rodin. Starší děti budou ubytovány ve stanech s podsadou, mladší v dřevěných chatkách. Na všechny čeká bohatý duchovní i sportovní program a samozřejmě celotáborová hra. Tábor se koná v táborové základně Komáří louka v lesnatém prostředí jižních Čech poblíž Jindřichova Hradce **od 16. do 30. července 2005.**

Cena tábora je 3 450,- Kč.

Chcete-li mít jisté místo, je nutné se přihlásit do 15. dubna 2005.

Kateřina Pulkrábková (roz. Koronthályová): 604 571 954 nebo večer 224 936 878, email: tabor@campamento99.cz, Petr Hoffmann: 724 101 392, 251 091 211.

Přihlášku pro své dítě si můžete stáhnout - www.campamento99.cz.

MYŠLENKY

Kdo často někoho trestá, prozrazuje tím spíše svoji netrpělivost než snahu o kázeň.

Kind words are always the right kind.

Laskavá slova jsou vždycky ta správná.

S lidmi je kříž,

ale když už je jednou člověk na kříži,

tu docela jinak na všechno pohlíží,

to dělá to rozpjaté náručí, to je tím, že je výše,

to je tím, že je stále sám a tím, že se tak těžko dýše,

to dělá ta veliká bolest.

Karel Čapek

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník.

Historia Franciscana – ohlasy k výstavě (dokončení)

»Děkuji za poučnou výstavu, která mi ukázala, že bratři františkáni to neměli nikdy lehké – ani ve vzdálené ani v blízké minulosti. Kéž krev těchto mučedníků se stane semenem nových křesťanů!« O.Š.

»Historik se vlastně nejraději dívá na originály archiválií, kopie ho tolik nevzrušují. Tady byla zachována ale natolik vzácná atmosféra, že to nevadilo. Pečlivost v uspořádání ve skromných podmínkách je více než chvályhodná.« A.H. ÚČD FF UK

»Díky, výstava je strhující. Musím jen potvrdit, že tyto vaše sestry [*předešlý zápis v knize od řeholnic OSF*] se horlivě zajímaly o vaši historii! A hádaly se mezi sebou, jak to vlastně bylo. Zvláště skvělá mně přišla část o bratřích posledních let a knihovna. Bratr „průvodce“ se činil.« student H.

»Velmi kvalitní výstava! (Fascinující je dopis P. Zlámala ministerstvu vnitra).« J.T.

»Děkujeme mnohokrát za krásnou a poučnou výstavu, která i laikům a nezalcům řádové historie přibližuje pohnuté osudy Františkánů a vzbuzuje zájem a touhu ponořit se do studia.« Gr.

»Na našich billboardech v okolí stojí slogan „Přišel, viděl, Litovel“. Mohli bychom nazvat obdobně: Kdo přišel, viděl, nelitoval. Viděli jsme i to, co není vidět, co za 400 let bratři menší pro náš národ vykonali. A jsme moc rádi, že jsme byli provázeni přímo o. provinciálem...« Farníci z Mor. Třebové vedení br. Peterem

»Prožili jsme tuto výstavu s krásným pocitem vděčnosti Bohu, jak vzácné Boží služebníky má.« I.Č, F.Č.

»Děkujeme za krásný zážitek – archiváliím, uloženým jako depozitum v našem archivu, se dostalo překrásného zarámování v původních prostorách; výstava díky vystaveným exponátům získává evropský rozměr a bude jistě inspirací k dalším podnikům.« A.P., SÚA

»Velmi kvalitně a zajímavě vytvořená výstava k dějinám františkánského řádu. Dík i za výborný katalog. Jen tak dál – snad se přidají i další řeholní komunity.« Z.H.

»Výstava je velmi zajímavá – což nemá znít jako fráze. V dnešní době, zaměřené konzumně a materialisticky, je jako sůl nutný protipól.« D.J.

»Krásná a poučná výstava. Jsem ráda, že jsou tyto prostory opět přístupné a slouží správnému účelu. Odjížděla jsem za komunismu, kdy byla nepřístupná i fr. zahrada. Díky!« Češka žijící ve Slovinsku

»Moc prosíme o prodloužení této výstavy!« D.J., průvodce Prahou

br. Regalát

CHARITA

Hospodaření Farní charity v roce 2004

Příjmy:		Výdaje:	
„Chléb sv. Antonína“	115 200	sociální pomoc	50 000
Tříkrálová sbírka	16 900	Azylový dům	36 000
ostatní příjmy	11 600	bezdomovci	19 500
dary	5 100	dětský tábor	15 000
		mikulášská besídka	5 000
		adopce na dálku	4 900
		režijní výdaje	3 500
celkem	148 800	celkem	133 900

Příjmy

Charita dostává část peněz vybraných při Tříkrálové sbírce. Největší příjem je z pokladničky „Chléb sv. Antonína“, která je umístěna vlevo při vstupu do kostela.

Výdaje

Sociální pomoc lidem z farnosti, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. Bezdomovcům se v těchto případech nedává finanční hotovost, ale nakoupí se pro ně potřebné věci (např. jídlo, boty, léky). Charita také přispívala na provoz Azylového domu v Pernerově ulici v Praze 8 částkou 3000,- Kč měsíčně.

Ludmila Jirsová

Vzájemná pomoc

Ráda bych navázala na článek Henriety Votkové z minulého čísla Sněženky. Činnost charity je velmi důležitá. Podíváme-li se se zájmem na naše spolufarníky, zjistíme, že mnoho rodin i jednotlivců kolem nás potřebuje naši pomoc - ať už jde o radu, někdy jen vlídné slovo, vyslechnutí toho druhého. To ale vyžaduje mnoho trpělivosti a umění naslouchat, a o to se může pokoušet každý z nás. Avšak ne každý dokáže pomoci radou odbornou, finančně či jinak, proto je třeba, aby pomohl právě ten, kdo to umí.

V naší farnosti se setkává řada různých společenství, ať už jde o seniory, nedělní setkávání, středeční mládežnické atd. Každý je v kontaktu s určitou skupinou lidí. Pokud zjistíme, že někdo potřebuje pomoci a my sami na to nebudeme stačit, zkontaktujeme Vás, paní Henrieto. Bylo by dobré tyto „potřebné“ potom vyhledat osobně, protože nikdo z nich si sám pro pomoc nepřijde. Bylo by také dobré, abyste alespoň občas přišla do některého z farních společenství, aby Vás lidé poznali a mohli tak navázat osobní vztah.

Myslím, že všichni v naší farnosti, kterým záleží na ostatních, se snaží celoročně pomáhat. A je nás hodně a aktivity pro charitu probíhají celoročně. Tříkrálová sbírka, burzy, tábory, sbírka na Ukrajinu... Proto vzájemná provázanost mezi farníky a charitou bude všem ku prospěchu.

Helena Podlahová

Na pomoc dětem v Kongu

Když loni skončila v Demokratické republice Kongo občanská válka, zanechala za sebou nejen ničivé škody, desetitisíce obětí a lidí bez jakéhokoli majetku, ale také děti bez domova. Těchto bezprizorných dětí se rodiče museli vzdát, ať už kvůli chudobě nebo nemocem, a ony se náhle octly na ulici. Nemají peníze na jídlo, natož na vzdělání. Nemohou pracovat, mnohdy jsou vážně nemocné, nemají kam jít. Umírají na ulici, hladem či právě na nemoci, mezi něž patří AIDS a mnoho chorob vzniklých špatnými hygienickými podmínkami. V hlavním městě Konga je takovýchto dětí 25 000. Nyní ale mají šanci vrátit se do života. Organizace, jejíž zkratka je CERHED, spolu s řádem augustiniánů, vybudovaly v Kinshase centrum, kde je místo pro každé dítě bez domova. V něm se jim dostane lékařská péče, kterou potřebuje 80 % z nynějšího počtu 200 dětí, ošacení, jídlo, mohou navštěvovat školu, později se učí pracovat. Děti je ale mnoho a financí málo. **I vy můžete pomoci!** Jak?

Podpora konkrétního dítěte

Podpora jednoho dítěte stojí 2 Kč za den. Za devět měsíců je to zhruba 570 Kč. Tato částka obnáší denní příděl mléka, kterého je v Kongu nedostatek. Děti tím velmi trpí.

Stačí zavolat nebo napsat SMS na mobil **608 469 492** nebo **602684538** a zvolit pohlaví a věk dítěte, jež chcete podporovat. Můžete se také domluvit v sakristii kostela sv. Tomáše (P. Juan Provecho, OSA, farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, tel: 257 530 556 fax: 257 532 677, e-mail: osaprag@ti.cz - www.augustiniani.cz). Věk dětí je 0 -15 let. Obratem vám zašleme fotografii dítěte a adresu, takže si s ním budete moci dopisovat. Komu to finanční situace dovoluje, samozřejmě může podpořit i více dětí.

Vážně je pro vás problém zaplatit denně 2 koruny?

P. Antonio Rivas, OSA, farnost u sv. Tomáše

MYŠLENKY

Uděláme-li něco dobrého, vždy se najde někdo, kdo to odsoudí jako špatnost. Kdo bere stále ohled na lidi, snadno přehlédne Boha.

Desatero naslouchání pro partnery v manželství

(které lze velmi dobře uplatňovat při jakémkoliv rozhovoru s druhým člověkem)

1. On (ona) je tvůj přítel, naslouchej mu (jí)
2. Nevybírej si z toho, co ti sděluje, poslouchej všechno
Projev tvého partnera je potřeba vzít takový, jaký je, jako celek. Nechtej se detailů, ale snaž se nalézt jádro jeho sdělení, abys mu mohl pomoci.
3. Nezapomeň se soustředit, když posloucháš
Naučte se přistupovat s láskou ke svým vzájemným slovním projevům. Je to první předpoklad k tomu, abyste si porozuměli a mohli začít něco budovat.
4. Važ si toho, když se ti partner začne sdělovat
Jste stvořeni jeden pro druhého, abyste se navzájem v Kristu budovali. Sdělování tvého partnera je základem pro růst vašeho vztahu.
5. Nezabiješ
Ovládej se. Neskákej do řeči. Poslouchej všechno. Vyjádři své stanovisko teprve potom, když jsi opravdu porozuměl tomu, co ti partner sděloval.
6. Nesesmilníš
Nepošpiň, neznič svými vlastními projevy projev svého partnera, ani ho v žádném případě nezneužíj ve svůj vlastní prospěch.
7. Nepokradeš
Nezmocni se celé debaty jen pro sebe. Nezneužívej svého silnějšího hlasu, pohotovějších reakcí a lepší výřečnosti k prosazení svého stanoviska.
8. Nepromluvíš křivého svědectví
Buď natolik zakotven v Bohu, že nebudeš svému partnerovi lhát, ani ho nezradíš, nepomluvíš, nepostavíš do špatného světla, ale ochraňuj ho a mluv o něm v dobrém.
9. Nesnaž se pohltnout osobnost svého partnera
Dělej vše pro to, aby tvůj partner mohl dál rozvíjet své dary, hřivny, svůj talent, aby se naučil znát sám sebe, Boha a prostřednictvím toho také tebe.
10. Nedychti po vlastnostech svého partnera
Nedychti po jeho zkušenostech či umění vyjádřit se. Jemu se těchto darů dostalo. Jemu byly dány, abyste mohli společně růst v Kristu.

Ze studijních materiálů pro manželská setkání vybrala MKor.

ROZHOVOR

Jak se žije v USA – dokončení rozhovoru s Charlesem Tvrzníkem

Jsou nějaké rozdíly mezi církví v USA a u nás?

V Americe je naprosto hmatatelná snaha pomáhat potřebným, dokonce potřebné vyhledávají. Jednou ročně sponzorují jednoho uprchlíka - zajistí mu ubytování, práci, pozvou do kostela, někdy mu i najdou manžela. Alespoň jednou za rok se farnost také ujme matky s dítětem.

Pro sociálně slabší se pořádá „pytlová akce“. Rodina dostane např. pytel šatů na dítě, za půl roku nebo za rok pytel vrátí a dostane další. Nepřehlédnutelná je také společenská angažovanost – v neděli odpoledne chodí lidé na návštěvy do věznic, nemocnic, ke starým nebo opuštěným lidem. U některých kostelů je veliká bedna, kam lidé v neděli odkládají nepotřebné věci, v pondělí se tam nahnou lidé a věci si rozeberou.

Během neděle lidé nabídnou svoje profese ostatním: například právník poradí, je možné sehnat kontakt na hlídání dětí.

Vyvíjí církev v USA nějakou misijní nebo evangelizační činnost?

Misijní činnost berou velmi vážně. Ne každý může být misionářem, ale každý může na misionáře přispívat. Je to velmi populární.

Misionáře si vybere církevní společenství ze svého středu, lidé se na misijní poslání připravují (studiem, návštěvou seminářů, apod.). Vyberou se 2 až 3 rodiny, nabídne se jim určité misijní místo. Misijní rodiny odlétají minimálně na rok, ale často se pobyt prodlužuje. Jednou za dva měsíce napíší zprávu o své činnosti, která se čte po bohoslužbě v kostele. Misíím je věnována jedna nástěnka (fotografie, mapy), jednou za rok mají misionáři nárok na 2 týdny placené dovolené doma.

Jednou za dva roky kostel organizuje misijní výpravu. Sám jsem se jedné zúčastnil. Na misijní výpravu jede 8 - 10 členů. Každý musí uvést, co je schopen vykonávat, aby se pokryly potřeby výpravy. Byl jsem zpěvák, tanečník a řidič mikrobusu. Byli jsme v Mexiku a navštěvovali jsme slumy. Nejdříve je třeba hladově nakrmit, a teprve pak se dá s nimi promluvit. Když dostanou najíst, přijdou i do kostela, cesta vede přes žaludek. Při misiích se také hraje, tancuje se, písně jsou přeloženy do španělštiny. Mexičané dovedou krásně zpívat.

Po návratu kronikář vypracuje zprávu, připraví se nástěnka, vše se zapíše do kroniky. Misijní výprava se také musí řádně vyúčtovat, protože peníze mohou svádet k „jinému“ využití.

Co v USA příjemně překvapilo?

Oslovení bratře nebo sestro v Kristu není formální. Oslovení je bráno vážně, opravdu máš pocit, že se druhý člověk o tebe zajímá. Lidé jsou schopni tě vyslechnout, věnovat ti čas, modlit se za tebe. Američané jsou velice pohostinní, seznámí se někým a hned ho pozvou na oběd.

Mají citlivé ucho pro pocity druhých lidí. Novopečený zeť i snacha mají problémy říkat rodičům partnera „maminko“, „tatínku“. Říkají si tedy křestními jmény (něco jako u nás tykání). A po narození dítěte pokračují v této praxi. To má velikou výhodu do budoucna, lidem se nezačne hned říkat babičko a dědečku, zůstane se u křestního jména, postupně se přidá i vlastní syn nebo dcera. U nás se celý život staršího člověka začne posuzovat „očima dítěte“. Farářům se říká většinou také křestními jmény (nikoliv „otče“), ale pokud se mluví o faráři, říká se vždy „pastor Jerry“.

Poznal jsi tam něco, co by bylo vhodné přenést i k nám?

Jedním ze způsobů jak usnadnit sblížení lidí je společné jídlo. Společné jídlo je možné organizovat ve farním sále formou „potluck“ – „štěstí v hrnci“. Ke společnému jídlu každý přinese to, co umí udělat. Na přípravě si dá záležet a přinese jídlo pro pět lidí, protože vždy přijde někdo, kdo nic nepřinese. Lidé přinášejí studená, ale i teplá jídla (v termohrncích). „Potluck“ se koná jednou za 14 dní. Dopředu se losuje a účastníci se rozdělí na skupiny - někdo přinese hlavní jídlo, zeleninový salát, moučník, nápoje. Pije se většinou víno, pivo se nepovažuje za nápoj vhodný ke konzumaci v prostorách kostela. Používají se plastové talíře, příbory, ubrus pro jedno použití. Společné jídlo je velmi oblíbené. Pořádá se nejen v církvi, ale někde i na pracovištích.

Co se ti v USA nelíbilo, po čem se ti stýskalo?

Velké sociální rozdíly se projevují i v kostele. Někde jsou vidět i ve využívání kostela, zahrady, farního zpravodaje - jsou tam zprávy především o vlivných lidech, o faráři, ale když jsem tam chtěl dát inzerát, že hledám práci, tak uveřejněn nebyl.

Při bohoslužbě je obvyklá přílišná familiárnost: slovní hříčky, vtipy, hlasitý smích. Nejen u protestantů, ale i v katolických kostelech. Faráři si tak trochu zajišťují popularitu, snaží se čelit své vtipnější konkurenci, a také je tam zaběhaná praxe, že se lidé v kostele chtějí i trochu pobavit. Do jisté míry to je příjemné, ale všeho moc škodí. Chybí posvátnost úkonu. V kostelech se u nás lidé chovají uctivě, tam jsou při bohoslužbě trochu více uvolnění a kostel se někdy po bohoslužbě chápe jako společenská místnost. Zde je velké množství duchovní literatury, v USA lidé běžně tolik nečtou.

Osobně mi chybělo panoráma pražských kostelních věží a vyzvánění zvonů jako pozvání na bohoslužbu i kněžská roucha a ornáty.

S Charlesem Tvrzňkem rozmlouval František Jirsa.

HUMOR

"Bože, já jsem tak nešťastná", zvolala Eva v rajské zahradě.

"Ale proč, prosím Tě", zeptal se Bůh.

"Vím, že jsi stvořil mě i tuhle krásnou zahradu, ale jsem sama - a už mě nebaví jíst jablka."

"Dobrá, v tom případě ti stvořím muže", odpověděl Bůh.

"A co je to muž?"

"To je chybný bytost s agresivními sklony, obrovskou ješitností a neschopností poslouchat. Ale je velký, rychlý a svalnatý. Je vynikající v boji, v kopání do míče a v lovu zvířete."

"To zní skvěle", zaradovala se Eva.

"Mám jen jednu podmínku", upozornil ji Bůh. "Musíš ho nechat, ať si myslí, že jsem stvořil nejdřív jeho!"

Zaslala Eva Petrusová.

HISTORIE

Hlavní oltář v kostele Panny Marie Sněžné

Hlavní oltář našeho kostela patří mezi největší a nejrozsáhlejší díla z období nejranějšího baroka v Praze. Vznikl v r. 1651 nákladem kláštera Jana St. z Talmberka, který byl hlavním dobrodincem kláštera.

Monumentální třítážová odstupněná architektura oltáře, členěná architektonickým řádem bohatě členěných prvků, vyplňuje takřka celou výšku závěru kostela a vrcholí těsně pod jeho klenbou. V klenáku archivoly nad hlavním oltářním obrazem je umístěn polychromovaný erb Jana Staršího z Talmberka, lemovaný dvěma postavami puttů. Ve spodní části po stranách vstupů do prostoru za oltářem jsou dvojice andělů, ukazující na střed oltáře se svatostánkem. Vlastní svatostánek je ovšem mladší, patrně ze začátku 18. století. Oltář je typickou ukázkou oltářů tzv. černožlatého typu, příznačných zejména pro nastupující období raného baroka, kde se na černém podkladě uplatňuje bohatá soustava architektonických, sochařských i dekorativních prvků s bohatým zlacením a polychromií.

Po stranách hlavního oltářního obrazu jsou umístěny čtyři sochy světců, sv. Jana Křtitele, Petra, Pavla a Františka, výše kolem menšího obrazu sv. Františka, přijímajícího odpustek od Panny Marie, jsou menší plastiky sv. Kláry, Alžběty, Barbory a Kateřiny. Ve středu horního patra oltáře je umístěna postava sv. archanděla Michaela se sv. Václavem a Vojtěchem po stranách, celý oltář je zakončen skupinou Kalvárie.

Oltář, zvláště jeho sochařská výzdoba, se hlásí do okruhu významného pražského sochaře a řezbáře Jana Arnošta Heidelbergera, který se již dříve v kostele uplatnil řadou soch umístěných v baldachýnech na stěnách, vzniklých již v r. 1625, kdy byl kostel po škodách z r. 1611 znovu vysvěcen. Některé z plastik hlavního oltáře ovšem již překračují toto jeho tradiční, v zásadě pozdně renezanční pojetí, patrné zejména ještě na plastikách světců v horní části oltáře, zatímco postavy andělů ve spodní části ve svém nadlehčeném tanečním postoji nesou znaky ducha doznívajícího manýrismu. U hlavních postav světců po stranách hlavního obrazu (sv. Jan Křtitel, sv. Petr a Pavel, sv. František) se však již objevují postavy hutné svou hmotou i silou gesta a výrazu, přecházející již k robustní dynamice raného baroka.

Námět hlavního obrazu se vztahuje přímo k zasvěcení a titulu kostela a zachycuje zázračnou událost z doby papeže Liberie ve 4. století po Kr. Průvod vedený papežem Liberiem se ubírá k esquilinskému pahorku v Římě, na jehož zasněžený vrcholek ukazuje z oblačné sféry významným gestem Matka Boží, nad níž se vznáší skupina Nejsvětější Trojice, po stranách jsou pak umístěny skupiny světců. Právě zde, na místě označeném Marií a zázračně pokrytém sněhem, byl poté postaven kostel Santa Maria Maggiore. Zasněžený pahorek je také místem, v němž se spojuje celý hloubkový pohyb a smysl obrazu s průvodem, propojený s gestem P. Marie, umístěné v nadoblačné sféře. Oba donátoři, Jan St. z Talmberka s chotí, jsou zachyceni jako klečící v levé dolní části obrazu. Poslední restaurování obrazu výrazně obohatilo jeho kompozici odhalením figury andělka sestupujícího pod holubicí Ducha Svatého.

Náznak barokní dynamiky hlavního obrazu naopak zcela chybí v menším obraze v nástavci s námětem udílení porcinkulského odpustku, kde se malíř, odlišný od autora hlavního obrazu, soustředil zejména na dekorativní skladbu díla.

Na zadní straně oltářní stěny je triptych, ve středu s obrazem Ukřižování a čtyřmi pašijovými výjevy po stranách, manýristická práce snad italského původu. Celý prostor za oltářem byl r. 1660 upraven jako mnišský chor a opatřen raně barokními chorovými lavicemi, nad nimiž je na stěnách umístěn cyklus 11 obrazů františkánských světců z 1. poloviny 18. století. S barokní úpravou choru souvisí i symbolická malba z r. 1727 v horní části zadní stěny oltáře nad pašijovými výjevy, zobrazující stupně františkánské dokonalosti a ctností.

Oltář představuje svým rozsahem ojedinělé dílo, stojící na přechodu mezi pozdní renesancí a raným barokem, námětově zároveň úzce spjaté jak s tradičním patrociniem kostela, tak i budováním františkánského kláštera v období 17. století.

J. J. Outrata

Nazdárek, děti,

jéje, mě tak rychle utekl únor, že jsem vám nestihl do březnové Sněžanky přinést povídání o Svatém Františkovi! Ale nebojte se, přináším ho v této - dubnové Sněžence.

To je krása, že už máme po zimě, je jaro, Velikonoce. Kde jste o Velikonocích? Už jste tak velcí, že jste byli nebo půjdete v sobotu v noci do kostela na Vzkříšení? Já vám povím, co se stalo Františkovi, když... *to už si přečtete sami*

Vyprávění třetí:

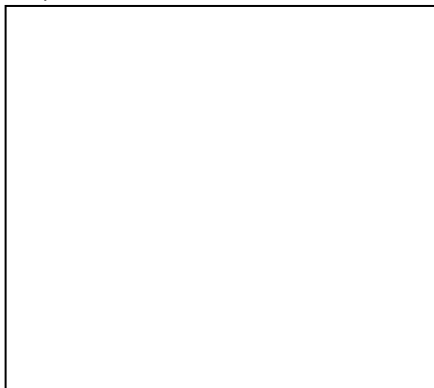
FRANTIŠEK OPRAVUJE KOSTEL

JEDNOU ŠEL FRANTIŠEK KOLEM KOSTELA SVATÉHO DAMIÁNA. BYL TO STARÝ KOSTEL SE ZBOŘENÝMI ZDMI A OKNY POKRYTÝMI PRACHEM.

FRANTIŠEK VSTOUPIL DOVNITŘ A MODLIL SE. NAJEDNOU USLYŠEL HLAS, KTERÝ MU ŘEKL: „FRANTIŠKU, OPRAV MŮJ DŮM!“

FRANTIŠEK POSLECHL. PUSTIL NA SVOBODU SVÉHO KRÁSNÉHO KONĚ, OBLÉKL SI PRACOVNÍ ŠATY, OPUSTIL DŮM SVÝCH RODIČŮ A ZAČAL OPRAVOVAT. KDYŽ NEMĚL DOST KAMENE, CIHEL ČI TRÁMŮ, CHODIL OD DOMU K DOMU A PROSIL O POTŘEBNÉ VĚCI.

KDYŽ BYL KOSTEL POSTAVEN, LIDÉ UŽASLI.

Otázky:

- Jestli už chodíš do školy, umíš si povídání o Františkovi přečíst sám?
- Vedle obrázku máš připravený rámeček, tam nakresli, jak bude vypadat kostel Svatého Damiána, až ho František opraví
- Už jsi někdy pomáhal při stavbě nebo opravě domu? Jaké oblečení sis vzal na sebe? Víš, z čeho se dělá malta?
- Víš, že náš kostel je také třeba uklízet a opravovat? Byl jsi před Velikonocemi pomáhat s úklidem v našem kostele? Ne? Tak to zkus před Vánoci, jo?

Tak za čásek!

váš Lucían

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

denně: 17:30 modlitba růžence

čtvrtek: 19–20 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM u PANNY MARIE SNĚŽNÉ Duben 2005

30. 3.	St	19:30	Přednáška o Kurilských ostrovech	Klub
1. 4.	Pá	19:00	Beseda: SPEC centrum – Jindra Strejček	Klub
2. 4.	So	19:30	Přednáška o Kurilských ostrovech, další 6. a 9. 4. 2005	Klub
4. 4.	Po		Slavnost Zvěstování Páně	
		19:19	Zpívání s kytarou (doprovázejí Lutkovi)	Klub
5. 4.	Út	19:19	Setkání (pracovní): Oslovení veřejnosti (propagace)	Klub
6. 4.	St	9:30	Ekumenické setkání UKŽ	Klub
		19:00	Katecheze pro dospělé (sraz před farou, každou další St)	
7. 4.	Čt	19:19	Přednáška s besedou: Děti s leukemií – PhDr. Věra Reichlová	Klub
9. 4.	So	10:00	Mše svatá pro zasvěcené panny	
10. 4.	Ne	10–12	Prodej křesťanských knih	Klub
12. 4.	Út	19:19	Benefiční koncert Státní opery Praha (pro dětskou onkologii)	kostel
		20:19	Setkání s přáteli nejen z farnosti (po koncertě)	Klub
14. 4.	Čt	19:30	Návštěva divadla Miriam: Návštěvník (hlaste se na faře)	Klub
15. 4.	Pá	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
20. 4.	St	14:30	Beseda s filmovým dokumentaristou Janem Špátou (UKŽ)	Klub
		18:30	Večery ve středu (nejen pro mládež pořádá ADCM)	Klub
23. 4.	So		Svátek sv. Vojtěcha, patrona pražské arcidiecéze	
26. 4.	Út	19:19	Přednáška: Katolická církev v době národního obrození	Klub
			- P. Petr Alkantara Houška OFM	
28. 4.	Čt	18:15	Setkání se zastupiteli MČ Praha 1	Klub
30. 4.	So	10:30	Hájek – mše sv., 1. májová pobožnost s P. Michalem OFM	Hájek
2. 5.	Po	19:19	Zpívání s kytarou (doprovázejí Lutkovi)	Klub
5. 5.	Čt		Posvěcení kostela Panny Marie Sněžné – 380 let	

Výstava fotografií v kapli: Kurilské ostrovy 22. 3.-30. 4. (10-19)

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

úřední hodiny: Po, Čt 14–16:30, Út, Pá 9–11:30

Farní charita: St 9-13, 14-15 na faře

Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

Adresa redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz. Odpovědný redaktor Ludmila Jirsová. K diskusi nad Sněžankou se sešli Ž. Ludvíková, H. a J. Outratovi, E. a J. Petrusovi, B. Harmáčková, Č. Bonaventura, L. a F. Jirsovi a bratr Filip. Uzávěrka příštího čísla je 14. 4. 2005.

Náklady na vytištění jsou 8,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.